

Порески третман зарада које остварују упућени радници страног правног лица, по основу обављања рада на територији Републике Србије, који немају закључене уговоре о раду са домаћим послодавцима

(Мишљење Министарства финансија, бр. 414-00-120/2008-04 од 18.2.2009. год.)

Према наводима из дописа страног физичко лице које је у радном односу код иностраног послодавца (страног правно лице), као упућени радник послато је на рад у Републику Србију ради обављања послова на територији Републике за потребе домаћег правног лица на основу уговорног односа између та два правна лица, при чему не заснива радни однос са домаћим правним лицем коме се пружају услуге стављања особља на располагање (од страног правног лица). Како се наводи, страног физичко лице – упућени радник искључиво је одговоран свом иностраном послодавцу и прима зараду од свог послодавца – исплатиоца који није резидент Републике Србије. Такође се наводи да домаће правно лице (прималац услуге), по основу уговора о пружању услуга стављања особља на располагање, плаћа страном правном лицу накнаду за пружене услуге чија је висина једнака износу зарада и споредних давања које физичко лице прими од страног правног лица као његов запослени.

Обвезник пореза на доходак грађана је физичко лице – резидент Републике Србије за приход остварен на територији Републике и у другој држави, као и нерезидент Републике за доходак остварен на територији Републике, сагласно одредбама чл. 7. и 8. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–исправка и 7/09, у даљем тексту: Закон).

У случају када физичко лице које као упућени радник обавља рад за потребе домаћег правног лица и за свој рад који обавља на територији Републике Србије остварује зараду од свог иностраног послодавца са којим има закључен уговор о раду, а то примање (зарада) не пада на терет сталне пословне јединице и физичко лице на територији Републике борави у периоду који укупно не прелази 183 дана (ако су кумулативно испуњена сва три наведена услова сходно уговору о избегавању двоструког опорезивања са земљом чији је резидент страног правно лице), такво примање (зарада) тог физичког лица не подлеже опорезивању порезом на доходак грађана у Републици Србији.

У случају кад нису кумулативно испуњени услови из уговора о избегавању двоструког опорезивања (нпр. постоји уговор о избегавању двоструког опорезивања али физичко лице које обавља послове на територији Републике борави у Републици Србији дуже од 183 дана, у ком случају се сматра резидентом Републике), односно у случају кад не постоји уговор о избегавању двоструког опорезивања, а физичко лице (нерезидент) послове обавља (ради) на територији Републике Србије, у тим случајевима овакав приход (зарада) физичког лица – упућеног радника подлеже опорезивању порезом на доходак грађана у Републици Србији.

Сагласно одредби члана 107. став 2. Закона, физичко лице, односно обвезник који остварује зараде у или из друге државе дужан је да сам обрачуна и уплати порез по одбитку по одредбама Закона, ако порез не обрачуна и не уплати други исплатилац, као и ако приход оствари од лица које није обвезник обрачунавања и плаћања пореза по одбитку.

Према томе, имајући у виду наведене законске одредбе, као и наводе из захтева за мишљење, Министарство финансија је мишљења да је упућени радник (који је у радном односу код иностраног послодавца и упућен је на рад у Републику Србију ради обављања послова на територији Републике за потребе домаћег правног лица при чему не заснива радни однос са домаћим правним лицем) дужан да сам обрачуна и уплати порез, осим у случају када је уговором о избегавању двоструког опорезивања друкчије уређено и да надлежном пореском органу према месту пребивалишта, односно боравишта обвезника достави пореску пријаву о обрачунатом и плаћеном порезу на Обрасцу ПП ОПО, најкасније у року од 15 дана од дана када је остварио зараду.

Са становишта обавезе плаћања доприноса за обавезно социјално осигурање, с обзиром да се као претходно поставља питање да ли су та лица осигураници по законима који уређује пензијско и инвалидско осигурање, здравствено осигурање и осигурање за случај незапослености, односно по међународним уговорима, за давање одговора надлежно је Министарство рада и социјалне политике, Министарство здравља и Министарство економије и регионалног развоја, у чијој надлежности је давање мишљења о примени наведених прописа.